

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΈΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00, ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00, ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00, ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00, ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2017 Κλήμεντος Έπισκόπου Ρώμης, Νικοδήμου του νέου Όσιομάρτυρος εκ Βερροίας, Πέτρου Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας

ΕΤΟΣ ΝΖ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2189

Ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος και η εποχή του Σεβ. Περγάμου!

Ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος (949 - 1022), ξεκίνησε την σταδιοδρομία του στην αυτοκρατορική αυλή της Κωνσταντινούπολης την περίοδο της Μακεδονικής δυναστείας, το δεύτερο μισό του 10ου αιώνα. Ένας ευέλπις χριστιανός νέος, από τα πρώτα χρόνια, για να αρνηθεί την επίλεκτη και πολυφερνή αλλά και επίζηλη σταδιοδρομία του στην αυτοκρατορική αυλή, θα

πρέπει να υποθέσουμε ότι διαπίστωσε την ματαιότητα των ωφελειών από τον εξουσιαστικό μηχανισμό, στον οποίο ήταν ενταγμένος. Ο αυτοκράτορας με τους αυλικούς του δεν αντιμετώπιζε μόνο ζητήματα πολέμων και διπλωματικών σχέσεων με γειτονικούς λαούς στις άκρες των συνόρων. Σημαντικό

Γράφει ο π. Γεώργιος Τριανταφυλλίδης, Αρχιμανδρίτης
ένδιαφέρον διέθετε το αυτοκρατορικό περιβάλλον στα ζητήματα της ορθόδοξης χριστιανικής πίστης. Ιδιαίτερα στις σχέσεις με την δυτική Εκκλησία της Ρώμης. Ήδη από την εποχή του Φωτίου (820 - 891), έναν αιώνα νωρίτερα, το αυτοκρατορικό κέντρο ήταν αναγκαζόμενο να αναπτύσσει κατάλλη-

λες διπλωματικές αποστολές, για να αντιμετωπίσει όχι μόνο τις δυτικές ύποπτες διεργασίες, αλλά πιά άμεσα τις ιεραποστολές στον σλαβικό κόσμο. Παράλληλα βέβαια και με τις μόνιμες θεολογικές επιδόσεις του Πατριαρχείου της Κωνσταντινούπολης. Μέχρι τις αρχές του 9ου αιώνα η κύρια

ένοχλητική διαφορά Ρώμης και Κωνσταντινούπολης ήταν η χρήση του Φιλιόκβε (Filioque). Η χρήση του όμως, ως κύριο στοιχείο διαφοροποίησης από την Ανατολική Αυτοκρατορία, επιβλήθηκε από τον Καρλομάγνο. Στην βασιλική του έδρα οργάνωσε την συνοδο της Φρανκφούρτης το 794, όπου και δεχτηκε την χρήση του Φιλιόκβε, ως σημαντικό στοιχείο «άνωτερότητας» της Δύσης έναντι της Ανατολής. Κοινοποίησε την απόφασή του στον πάπα με τα Libri Carolini, και απαίτησε την συνεργασία του. Στα γραπτά αυτά στηρίχθηκε η πολεμική της Δύσης έναντι της Ανατολής. Ο Καρλομάγνος ζήτησε την δόξα του Μεγάλου Κωνσταντινίου.

ΣΥΝΕΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Οι μεταρρυθμισμένοι «Ορθόδοξοι» κατά της Ίερῆς Μονῆς Γρηγορίου Ἀγίου Ὄρους

«ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ» ΤΟΥ ΛΟΥΘΗΡΟΥ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΥΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙΣ

«Αρνούμαι τὸν οἰκουμηνισμό τόσο τὸν ἐκκλησιαστικό ὅσο καὶ τὸν πολιτικό!»

Τοῦ Σεβ. Καλαβρυτῶν κ. Ἀμβροσίου

Ἡ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ προσέγγιση επιχειρεῖται τόσο στὸν ἐκκλησιαστικό, ὅσο καὶ στὸν πολιτικό χώρο.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸν χώρο τοῦ πολιτικοῦ στίβου, μᾶς τὸ ὁμολόγησε λίγες ἡμέρες πρὶν ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Κοντονῆς, ὁ ὁποῖος (γιά νὰ δικαιολογήσει τοὺς τρελλο-Νόμους, τοὺς ὁποίους λαμβάνει συνέχεια ἡ Κυβέρνηση τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, ὅπως αὐτὸς περὶ τῶν ἐμφυλίων ταυτοτήτων), εἶπεν, ὅτι «εἵχαμε Διεθνεῖς δεσμεύσεις!» Ὡς «Ἑλληνας Πολίτης, λοιπόν, ἀρνούμαι νὰ μᾶς διοικῶν οἱ Ξένοι, δηλ. οἱ Μασόνοι, οἱ Ἄθεοι, οἱ Ἐκφυλοῖ, οἱ Ὁμοφυλόφιλοι, οἱ Σιωνιστές, κάποιος σὰν τὸν κ. Σάωρο μὲ τὰ πολλὰ χρήματα καὶ τὴς ὑποπτες Μ.Κ.Υ.Ο. ἢ Παγκοσμιοποίηση, ἢ Globalization, ἢ Λέσχη Bilderberg καὶ ὅποιοι ἄλλοι σκοτεινοὶ παράγοντες, οἱ ὁποῖοι ἐξυπηρετοῦν τὰ δικά τους συμφέροντα, ἐνῶ συγχρόνως ὑπηρετοῦν τὸν ἐκφυλισμὸ καὶ τελικὰ τὸν ἀφανισμό τῆς Ἑλλάδος!»

Τώρα ὅσον ἀφορᾶ τὸν ἐκκλησιαστικό χώρο εἶμαι ἀκόμη πιά κάθετος! Ἡ Ὁρθοδοξία μας, ἡ ΑἴΓΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ μας, εἶναι ὁ θησαυρός μας! Δὲν ἔχουμε δικαίωμα νὰ τὴν θέσουμε σὲ ἴση μοῖρα μὲ ὅλες τὴς ἄλλες θρησκευτικὲς παραλλαγές. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι

ΣΥΝΕΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ σωτηριολογική ἀξία τῶν ἀγαθῶν ἔργων

1ον

Ἡ περιγραφή τῆς διαδικασίας τῆς τάξεως τῶν σωζομένων εἰς τρεῖς ἁγίους: Ἡ σωτηριολογική ἀξία τῆς ὀρθῆς ἐκπίεσεως τῆς ἀσκήσεως τῶν ἀγαθῶν ἔργων

Σὲ προηγούμενο σημείωμᾶ εἵχαμε ἐπισημάνει τὸν κίνδυνο τῆς ἐπιβέσεως ἀπὸ ομάδες μοντέρνων θεολόγων κατὰ τὸν δογματικόν, τῆς θηκῆς καὶ τῆς δημιουργίας ἑνὸς ὑπερφύσσου ἀνινομοῦσῳ ὡς ὄψην χαρακτηριστικῆς τῆς οὐδόδοξης. Ὅα συνηστούσαμε σ' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν τέτοιες μοντέρνες ἀντιλήψεις νὰ διαβάσουν τὸ δεκάλογο τῆς κατὰ Χριστόν Νομοθεσίας τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Συνδυάζει τὸ μωσαϊκὸ δεκάλογο καὶ τὴς τελειώσεις ποὺ ἐπέφερε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός κατὰ μοναδικὸ τρόπο. Γιά λόγους δικαιοσύνης καὶ ἰσορροπίας θὰ πρέπει νὰ ἐπισημάνουμε μιά ἄλλη ὑπερβολή μεταξὺ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἢ ὁποῖα ὑπερεκτιμᾷ τὴ σημασία τῆς ἀσκήσεως τῶν ἀγαθῶν ἔργων καὶ δὲν τὰ τοποθετεῖ ὀρθά ἐναντι τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ

ΣΥΝΕΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἡ ἀναξιόπιστος μαρτυρία τῶν Οἰκουμηνιστῶν

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση

Ἡ ΣΥΝΟΔΟΣ τῆς Κρήτης συνεχίζει νὰ ἀπασχολεῖ τοὺς εὐαίσθητους μοναχούς καὶ μερίδα κληρικῶν. Καθημερινὰ διαπιστώνεται ὅτι σκοπὸς τῆς ἴτης νὰ ἐνισχυθεῖ ὁ ἀπαράδεκτος οἰκουμηνισμός. Τὸ Οἰκουμηνικὸ Πατριαρχεῖο καὶ εἰδικότερα ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἤθελαν νὰ ἀποκρίσῃ ὁ οἰκουμηνισμὸς πανορθόδοξο κύρος, γιά νὰ γίνων ἀποδεκτὲς ἀπὸ τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ οἱ οἰκουμηνιστικὲς τοὺς δραστηριότητες. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ Πατριάρχης ἔχει τὸ νοῦ

ΣΥΝΕΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ἡ ἕκτασις τῆς ἔκκοσμικεύσεως καὶ τοῦ Οἰκουμηνισμοῦ εἰς τὴν «ἐπικράτειαν» τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας

Ὅταν οἱ μασόνοι ἐγκωμιάζουν λόγους καὶ ἐνεργείας κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ποὺ πληγνῶνουν τοὺς Ὁρθοδόξους

6ον

Εἶναι πασίγνωστο πλεόν, ὅτι ὁ ἔωσφορικῆς ἐμπνευσεως συγκρητιστικὸς Οἰκουμηνισμὸς συνεχῶς ἐπελαυνεῖν κατὰ τὴς ἡμέρας μας, κάνοντας πολλὰ φορές καὶ πονηροτάτους ἐλιγμοὺς, γιά νὰ μεπεδέμῃ τοὺς ἀντιθέμενους ὀρθόδοξους χριστιανούς. Ἡ ἀπόφαση ὅμως ἔχει ληφθεῖ σὺ ὁ ἀδιαφανές Παρασκηνίον, ἀπὸ χρόνων πολλῶν (καὶ εἶναι ἀνέκκλητη καὶ σταθερὴ, ὡς ὀδοστρωτήρας)... καὶ μᾶς ἔχουν πιάσει στὸν ὕπνιν!

Ποιά ἀπόφαση; Μὰ γιά ὅλα ὅσα - κλημακιδῶν - χρεάζονται γιά τὴ δημιουργία μιάς παγκόσμιας Δικτατορίας καὶ μιάς Παγκόσμιας θρησκείας (χλιοεπιμύνη, βεβαίως ὁλ' αὐτά).

Εἶναι δὲ τόσο βεβαίοι οἱ ἐμπνευστὲς αὐτῆς τῆς ἰσοπεδωτικῆς παγκοσμιοποίησης πάντων, ὥστε ἐδῶ καὶ 108 ὁλόκληρα χρόνια νὰ κτίζουν ἤδη τὸν παγκόσμιο ναὸ τῆς ἀνόσιας αὐτῆς παγκόσμιας θρησκείας!

ΣΥΝΕΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ «ΚΑΙΡΟΥ», τῶν νεοκόπων θρησκευτικῶν, γραπτῶς ἀναφέρει ὅτι «οἱ ἀποφάσεις τῆς Γ' Οἰκουμηνικῆς Συνόδου ἀναιρέθηκαν... ἢ Ἐ' Οἰκουμηνικῆ Συνόδου ἀνέτρεπε τὴν Δ' Οἰκουμηνικὴ Σύνοδο...».

Ἡ 50ῆ ἑπέτειος μιάς φρικτῆς συλλειτουργίας
Τοῦ κ. Μαρίου Ἱ. Πηλαβάκη, Δρ Βυζαντινῆς Φιλολογίας **Βλέπε εἰς τὴν 5ην σελ.**

Εἰς ὄλην τὴν Εὐρώπην πραγματοποιοῦνται ἐφέτος ἐκδηλώσεις ἐορτασμοῦ τῆς συμπληρώσεως 500 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τῆς Μεταρρυθμίσεως. Ἡ Μεταρρύθμισις προεκλήθη ἀπὸ τὴν νοσηρὰ νουοτροπία τοῦ καταπιστικῶ Παπισμοῦ καὶ ἐξελίχθη εἰς ἐπανάστασιν, ἂν καὶ πρὸς ἐσφαλμένην κατεύθυνσιν, κατὰ τοῦ κλειστοῦ καὶ ἀμεταβλήτου κοσμοεὐδολοῦ ποὺ εἶχε δημιουργήσει ἢ ἀσφυκτικὴ σχολαστικὴ θεολογία, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίζετο ὄλον τὸ δυτικὸν οἰκοδόμημα. Ἡ κίνησις αὐτὴ ἔθεσε τὰ θεμέλια τοῦ Διαφωτισμοῦ, διὰ τοῦ ὁποῖο ἀνετράφη διά παντός ἡ ἀντίληψις περὶ ἀμεταβλήτων-αἰώνιων καταστάσεων καὶ τὴν θέσιν τῆς καταλαβῆν ἢ ἐννοια τῆς ἐξελιξεως. Ἡ ἐννοια αὐτὴ ἐπέδρασε ἐἰς ὅλα τὰ πεδία, ἰδιαίτερως μάλιστα εἰς τὰς ἐπιστήμας. Τούτο-τοτρόπως εἰς τὴν βιολογίαν καθιερῶθη ἡ θεωρία ἐξελιξεως

ΣΥΝΕΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Διάλογος μετὰ Πρωτειομανοῦς

Τοῦ κ. Γεωργίου Ἰωάννου Καρλαῆ, Δρ. Ἱατρικῆς

4ον - β' μέρος
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ: Ἄν κατάλαβα καλά ἀπὸ αὐτὰ ποὺ μοῦ εἶπες γιά τοὺς οἰκουμηνιστοὺς σήμερα ἐκεῖνο ποὺ μετράει εἶναι ἡ σχέση καὶ ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ σχέση εἶναι ἡ ἀπόλυτη ἀλήθεια. Ἰσχυρίζασατε ποὺ στήν ἴδια σχέσιν ποὺ ἔχει ὁ Πατήρ με τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Πνεῦμα, διὰ τῆς ἐνσωματώσεως εἰσέρχεται κατὲ ἀνθρώπινο πρόσωπο γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς ἁγίας Τριάδος, συγγενότας

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»
• **Εκκλησιαστικὴ συνείπεια.** Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπλίου Γρηγορίου. Σελ. 3
• **«ΦΩΝΗ ΛΑΟΥ, ΟΡΘΗ ΘΕΟΥ»!** Τοῦ κ. Γεωργίου Φωτ. Παπαδοπούλου, Πτυχ. Ἀνωτατικῶν Σπουδῶν. Σελ. 3
• **Τὰ ὄρια τῶν δυνατοτήτων τοῦ ἀνθρώπου.** Γράφει ὁ κ. Θ.Κ. Κετσαές, ἱατρός. Σελ. 6
• **«Τὴς ἡμᾶς ἐβάσανεν... ἅγιοι πατέρες τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Κοινώτητος».** Τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μ. Δοχειαρίου, Γρηγορίου. Σελ. 8

Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον τοῦ Μητροπολίτου Σισανίου Πολυκάρπου Λιώση (†)
Βλέπε εἰς τὴν 7ην σελ.

Λογικὴ, φυσικοὶ νόμοι καὶ θαύματα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας

Τοῦ κ. Αθανασίου Π. Παλούκα, Ὁδονιάτρου

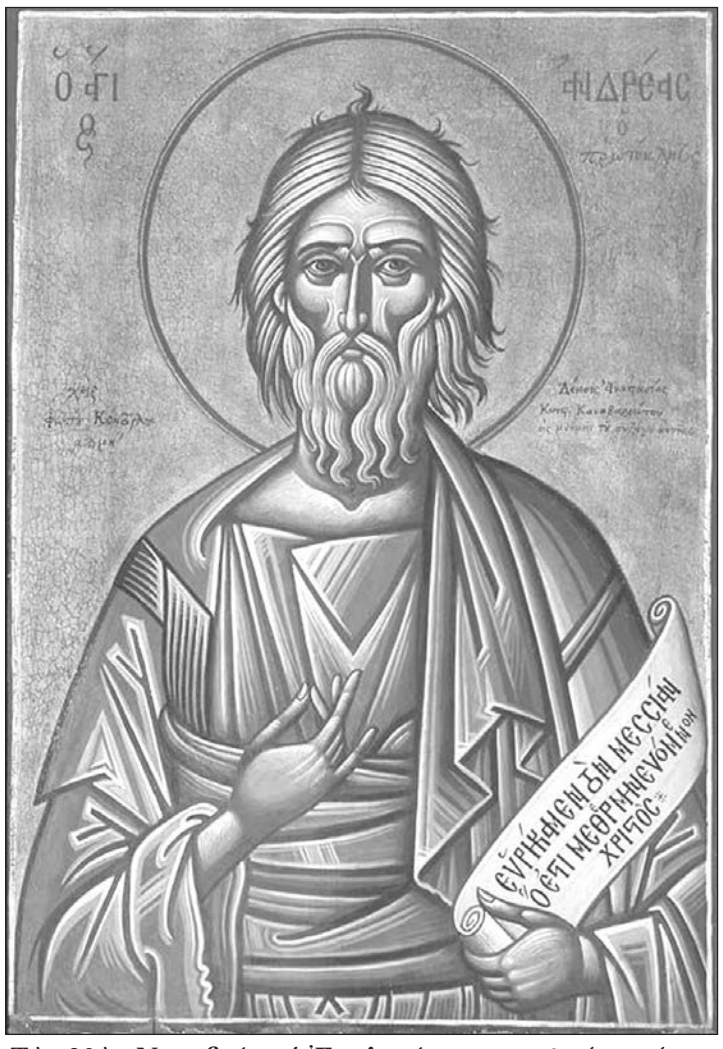
2. Φυσικοὶ νόμοι καὶ θαῦμα
«Τὸ σύμπαν, ὅπως καὶ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, ὡς δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ ἔχουν ἀποτυπωμένη ἐπ' αὐτὸν λογικότητα καὶ νόημα. Αὐτὸ διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία. Τὸ σύμπαν, ἄρα καὶ ὁ ἦλιος τοῦ δικοῦ μας πλανητικοῦ συστήματος, παρήχθησαν ἐκ τοῦ μηδενός στοῦ ἐναντι, γιά νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενο γνώσεως ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου. Πρὸς χάριν τοῦ ἀνθρώπου δημιουργήθηκε τὸ σύμπαν καὶ μὲ τὸν σύμπαντος τὸ Θεός «ἀποτυπώνει» τὸ δημιουργικὸ Του στίγμα. Ὁ Θεὸς καὶ διὰ τοῦ σύμπαντος διαλέγεταί καὶ μὲ τὸν ἀνθρώπο, ὅστωι καὶ ἂν ὁ ἀνθρώπος ἐγκλείεται στήν ναρκισσευομένη αὐτάρκεια τῆς ἐκκοσμιευμένης «λογικῆς του»[15].
Τὰ θαύματα ὑπερβαίνου βέβαια τὴν λογικὴ, εἶναι ὑπερφυσικά, δὲν παύουν, ὁμως, νὰ εἶναι γεγονότα τῆς φύσεως. Ἐπομένως, ἀπόρριψη τοῦ θαύματος ἀντικεῖται πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴ δεοντολογία, γιὰτὶ ἀποκλείει αὐθαίρετα ἄλλη ἀποψη καὶ σκέψη ἢ ἄλλες διαστάσεις τοῦ πράγματος. Ἐξάλλου εἶναι ἀποδεκτό ὅτι ἡ λογικὴ καὶ ἡ γνώσις δὲν εἶναι ἀπεῖρες, ἀλλὰ πεπερασμένες.
Ὁ συμβατικὸς χωρισμὸς μετὰ φυσικοῦ καὶ ὑπερφυσικοῦ φαίνεται νὰ ξεπερνιέται σήμερα, μιάς καὶ «τὸ θαῦμα δείχνει τὴ δυνατότητα ν' ἀνοίξη ἡ φύσις στήν «ὑπερ-φύσιν»».
Ἡ ἀπόλυτα μηχανιστικὴ ἀντίληψις γιά τὸν κόσμον, ὅτι δηλαδὴ εἶναι ἐνα κλειστὸ σύστημα, σήμερα ξεπεραστήκε καὶ ἀπ' αὐτὲς ἀκόμη τῆς ἴδεις τῆς θετικῆς ἐπιστήμης. Ἐτοὶ ὑπερνούμεστε στή σκέψη ὅτι ἀρχαίαι χώρος καὶ περιθώριον γιά τὸ θαῦμα.
Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποκρατίας (φιλοσοφικὴ θεωρία), κατὰ τὴν ὁποῖα ὁδῶποτε συμβαίνει στὸν κόσμον γίνεται κατ' ἀπόλυτη ἀνάγκη, δὲν

ἔχει σήμερα καθολικὴ ἰσχύ (τὰ τελευταία χρόνια ὑπάρχουν οἱ θεωρίες τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπροσδιοριστίας καὶ τοῦ χάους). Ἐφαρμογὴ βρίσκει μόνον στίς δευτερογενεῖς αἰτίες.
Οἱ φυσικοὶ νόμοι ἔχουν ἀπόλυτο κύρος, εἶναι ἀνεγκλιτοὶ, στατικοὶ καὶ καθολικῆς ἰσχύος; Εἰδικὸι καὶ κορυφαῖοι ἐπιστήμονες ἔχουν ἀλλάξει σήμερα ἀντιλήψεις ὡς πρὸς τὴν ἐννοια τοῦ φυσικοῦ νόμου καὶ ἀπαντοῦν ἀρνητικῶς, δηλαδὴ ὄχι. Γιά παράδειγμα, ὁ Max Planck, ὁ A.S. Eddington, ὁ James Jeans, ὁ N. Bohr καὶ ἄλλοι πολλοὶ κορυφαῖοι ἐρευνητῆς τῆς φύσεως καὶ ἐφευρέτες, ποὺ ἐκπροσωποῦν τὴ σύγχρονον φυσικὴ ἐπιστήμη, κατέληξαν σὺ συμπεράσματι, ὅτι «ἐκεῖνο ποὺ ἐμῶς ὀνομάζουμε «φυσικοὺς νόμους» δὲν ἔχει οὔτε χαρακτῆρα ἀπόλυτον, οὔτε τὴν ἀκριβεία ποὺ νομίζουμε...»[16].

Καὶ Ἑλληνας ἐκπρόσωποι τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης δὲν διανοστῶν νὰ ὑποστηρίξουν, ὅτι οἱ φυσικοὶ νόμοι δὲν ἔχουν ἀπόλυτο κύρος[17] (Γ. Καραγκούνης κ.ἄ.).
Δὲν γνωρίζουμε σὺ μέλλον τὴ θὰ συμβεῖ. Ἐμπειρικῶς διαπιστώσεις ἔχουμε, ποὺ μελλοντικὰ δὲν γνωρίζουμε ἂν ὄχι οἰοῦνται. Πιθανότητες μόνον ὑπάρχουν. Οἱ ἐμπειρικῶς λοιπὸν διαπιστώσεις δὲν μπορούν νὰ εἶναι ἀπόλυτοι καὶ ἀκριβεῖς, γιὰτὶ στριβόονται σὺ στοχαστικὸν μοντέλον. Τὸ ὄριο ἰσχύος φθάνει μέχρις ἐκεῖ ποὺ μπορεῖ νὰ φθάσει ἡ λογικὴ μας. Ἡ ἐμπειρία μόνον πιθανότητες προσφέρει. Παραδείγματος χάριν μιλᾷμε γιά νόμον βαρυτήτος, ἔλξεως τῶν ἐργαμάτων στῆ γῆ. Ναι. Ἄν δὲν παρέμβει, ὁμως, κάποιον «ἀόρατον» χέρι, ποὺ νὰ τὸ ἐμποδίσει.

ΣΥΝΕΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Ὁ Ἅγιος Ἀποστόλος Ἀνδρέας ὁ Πρωτοκλήτοσ

Τὴν 30ην Νοεμβρίον ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.
Ἀνωτέρω εἰκὼν διὰ χειρὸς Φωτῆου Κόντογλου.

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου διὰ τὰς Ἐκτρώσεις

Γράφει ὁ Πατήρ Σάββας Μιχαηλίδης, Ἱερεὺς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας Λεμεσοῦ Κύπρου

1ον

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατε, Σὰς ἀπευθύνω αὐτὴ τὴν ἀνοικτὴ ἐπιστολή μὲ ἀφορμὴ τὸ νομοσχέδιο γιά τὴν ἔκτρωση. Ὡς λαϊκὸς πρωτοστάτης κατὰ τὴν δεκαετία τοῦ 80 σὺν ὑπὲρ τῆς ἀγέννητης ζωῆς διασώθη τοῦ κόσμου τὴν ἴδρυσιν τοῦ Συνδέσμου Προστασίας τοῦ Ἀγέννητου Παιδιοῦ. Κατ' ἀκριβείαν ἦταν ὄργάνωση προστασίας καὶ τῆς μητέρας. Ὅλοι οἱ ἐξομολογοῖ γνωρίζουσι ὅτι ἡ ἔκτρωση ἐπιφέρει στῆ μητέρα βαθύτατο ψυχικὸν τραῦμα, παρὰ τὸ ὅτι τὴ διαβεβαίωνουμε ὅτι ὁ Θεὸς τὴ συγχώρεσε διὰ τῆς Ἐξομολογήσεως. Τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἔγκυος

ΣΥΝΕΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἡ Ὑμνολογία καὶ τὸ Ἀγιολόγιον, κανὼν Ὁρθοδόξου ἀκριβείας εἰς τὸν διάλογον με τοὺς Μονοφυσίτας

Τοῦ κ. Β. Χαράλαμπος, θεολόγου

Ἔνα πολὺ σημαντικὸ θέμα, ποὺ θὰ πρέπει νὰ συζητῆται καὶ νὰ μὴν ἀφῆται ὡς δευτερεύον, σὺν διάλογον με τοὺς Ἀνταγκλητόνους Μονοφυσίτες, εἶναι καὶ τὸ θέμα τῆς Ὑμνολογίας τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ ἀφορᾷ τὴν Ἑορτὴ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμηνικῆς Συνόδου τῶν συνελθόντων στήν Χαλκηδῶνα, καθὼς καὶ τὸ σχετικὸ Ἀγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἀφορᾷ τοὺς ἁγίους ποὺ Ὁρθόδοξως πολεμήσαν τὴν μονοφυσιτικὴν ἀίρεσιν.

Κριτήριον Ὁρθόδοξης στάσεως σὺν θέμα τοῦτο, ὡς εἶναι ἡ Ἀκροστιχίδα τοῦ πρώτου ἀπὸ τοὺς δύο Κανόνες τῶν Πατέρων, ποὺ ψάλλουμε τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμηνικῆς Συνόδου, ἢ ὁποῖα εἶναι «πλάνης ἀνυμνον δεξιούσ καθαίρειτας».

ΣΥΝΕΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

Μποροῦμε νὰ ὑποστηρίξουμε ὅτι ὑπάρχει ἀντίθεση φυσικῶν νόμων καὶ θαυμάτων; Σαφέστατα, ὄχι, γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει. Δὲν δικαιολογεῖται ἀπὸ τὸν ἐρευνητῆ/ἐπιστήμονα ἀρνησις τοῦ ὑπερφυσικοῦ, τῆς ὑπερφυσικῆς δυνάμεως, ἐπειδὴ δὲν ἀπαντᾷ στῆν ἐρεύνηά του, ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νὰ τὴ συλλάβει μὲ τὰ ὄργανα τῆς λογικῆς, τοῦ πειραματῆ καὶ τοῦ μαθηματικοῦ λογισμοῦ. Εἶναι διαφορετικὰ τὰ ἀντικείμενα καὶ συλλαμβάνονται οἱ πραγματικότητες, εἴτε ἐπιστημολογικῆς εἴτε ὑπερβατικής εἶναι αὐτές, μὲ ἀντίστοιχα μέσα. Ἡ ὑπερφυσικὴ δύναμις κινεῖται στὸν ὑπερβατικὸν χώρο, ἐνῶ οἱ φυσικοὶ νόμοι εἶναι προσποῖ μόνον στήν ἐμπειρία μας. Γι' αὐτὸ εἶναι ἐλλιπὴς ὁ συλλογισμὸς, ὅτι τὰ θαύματα ἀποκλείονται. Εἶναι λαθνασμένους ὁ ἰσχυρισμὸς ποὺ

ΣΥΝΕΧΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.